మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

తేరుకుని నవ్వాడు, "భయపడ్డావా..? సారీ కాస్త ఎమోషన్ లెవెల్ ఎక్కువైంది కదా.. మరీ డ్రమెటిక్ గా మాట్లాడేశాను కదా పునర్జన్మ అదీ.. ఇదీ అని.. " అడిగాడు.

విప్పారిన నేత్రాలతో అతని వంక చూసింది.

"లేదు భరద్వాజా.. పాతికేళ్ళొస్తున్నా ఇంకా చైల్డిష్ బిహేవ్ చేస్తున్నానని మీరు అనుకుంటున్నారేమోనని చిన్న భయం ఉండేదిన్నాళ్ళూ.. చాలా గొప్ప స్థానం ఇచ్చారు. మీకు నేనంటే ఇష్టమని తెలుసు కానీ, అస్సలు ఊహించలేదు.. ఇంత మంచి ఒపీనియన్ వుంది మీకు నామీద అని.. " సడెన్ గా ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి. చప్పున లేచాడు. "ఏయ్.. ఈ కన్నీళ్ళేంటి..? ..అయామ్ సారీ.. ఏదేదో వాగి నీ మూడ్ పాడుచేశానా..? "బాధగా అడిగాడు.

"ఊహు.." మోకాళ్ళ మధ్య తలవాల్చుకుంది. మెల్లగా ఆమె తల నిమురుతూ "ఏమైంది మనూ.. ఎందుకేడుస్తున్నావు. నాతో చెప్పవూ.. నేను.. నేను పరాయివాడినా..?"లాలనగా అడిగాడు. తల అడ్డంగా తిప్పింది. "మరైతే చెప్పు.. "

"ఏ మూలో ఒక చిన్న భయం.. " వణికిందామె గొంతు.

"దేనికీ..?"విస్మయంగా అడిగాడు.

"ఎంతకాదనుకున్నా, అంత పెద్ద పొజిషన్ లో వున్నారు. అలా.. వెంట వెంట తిరుగుతూంటే.. మనసులో ఏమన్నా చీప్ గా అనుకుంటున్నారేమో నాగురించీ అనీ ఎక్కడో.."

"మనూ.." ఆ ఊహే భరించలేనట్టు విలవిల్లాడాడు, "నీ గురించి కల్లోనైనా అలా అనుకుంటానా.. అదీ నేను..." బాధగా చూశాడు.

"లేదు భరద్వాజా. నాకు తెలుసు. ఐనా ఓ పిచ్చి భయం. అంతే.. కానీ చాలా.. చాలా బాగా అనిపించింది మీరీరోజు నాకు అంత విలువ ఇచ్చి.. నేను... నేను.. " దుఃఖంతో మాటలు రాక కన్నీళ్ళతో అతని కేసి చూసింది.

ఆర్తిగా దగ్గరకు తీసుకుని గుండెకు హత్తుకున్నాడు. ఆ స్పర్శలో కోరిక లేదు., మరే భావమూ లేదు. కేవలం ఇద్దరు మానసికంగా దగ్గరైన వ్యక్తులు పొందే స్వాంతన మాత్రమే వుంది. నెమ్మదిగా తేరుకుని అతడి నుంచి దూరం జరుగుతూ, "అదీ నేనూ.." అంటూ తడబడింది.

లాలనగా ఆమె తల నిమిరాడు, "ఏమీ చెప్పొద్దు..పద వెళ్దాం..." అన్నాడు. తలూపి లేచింది.

దారంతా ఏమీ మాట్లాడుకోలేదిద్దరూ. ఒక మంచి అనుభూతిని, మనసుకి దగ్గరైన వ్యక్తి సాంగత్యాన్ని, నిశ్శబ్దం కంటే బాగా ఎవరు పంచుకోగలరు. వినే మనసుండాలే గానీ వేల మాటలు కూర్చలేని భావాలని కూడా చెబుతుందది. ఆ మౌనం లోనే తాము మరింత దగ్గరైనట్టనిపించింది.

కాటేజ్ మలుపు తిరుగుతుంటే ఆగాడు భరద్వాజ, "థ్యాంక్స్ ఫర్ ఎవ్రీథింగ్ మనూ.." తడికళ్ళతో చెప్పాడు. నవ్విందామె చాలాసేపటి తర్వాత, వెన్నలంత తెల్లగా, మంచుపూల వానలా చల్లగా.. మెల్లగా.. మనోహరంగా. "నాకెందుకు థ్యాంక్స్ భరద్వాజా.. ప్రేమకున్న మహిమది.. మీరు పైకి ఒప్పుకున్నా, ఒప్పుకోలేకున్నా మన మనసుల్ని ఆనందమయం చేస్తున్న ఆ అద్భుతమైన ఫీలింగ్ అదే.. ది మ్యాజిక్ ఆఫ్ లవ్.. బై.. "

"మనోజ్ఞా.."

"ష్......... ఏమీ చెప్పొద్దు... " పెదాలమీద వేలుంచుకుని అంది.

ఆగిపోయాడు.

"కుచ్ నా కహో... కుచ్ భీ నా.. కహో... " సన్నగా హమ్ చేస్తూ తన కాటేజ్ వైపు నడిచింది. అక్కడే నిలబడ్డాడు. ఆమె పాట లీలగా వినిపిస్తోంది.

'క్యా కెహనా హై.. క్యా సున్ నా హై.. ముజ్ కో పతా హై.. తుమ్ కో పతా హై... ఔర్ ఇస్ పల్ మే కోయీ నహీ హై... బస్ ఏక్ మై హూ...

సమయ్ కా యే పల్ థమ్ సా గయా హై...

ఏమీ చెప్పకు.. అస్సలేమీ చెప్పకు.. చెప్పేదేముందీ..ఈ క్షణం నువ్వు.. నేను. మన మధ్య ఈ క్షణం .. నిలిచిపోయింది.. '

"హలో.. మిస్టర్ జే.కే..." హస్కీగా వినిపించిన వాయిస్ కి చప్పున తలతిప్పిచూశాడు. జయంతి... ది బ్యూటీ విత్ బ్రెయిన్స్... రేర్ కాంబినేషన్... ఇప్పటికే రెండు రాష్ట్రాల్లో దుమారం రేపుతోందామె అందం. నిశ్శబ్దంగా పార్టీ అట్మాస్మియర్ గమనిస్తున్న జే.కే. ఆమెని పరిశీలనగా చూసాడు.

"బోర్ అవుతున్నాను. మీతో టేబుల్ షేర్ చేసుకోవచ్చా... "తియ్యగా అడిగింది.

విసుగుని అణుచుకుంటూ నవ్వాడు. "ఓ ష్యూర్. దానికేం...కూర్చోండి ప్లీజ్.." డ్రింక్ గొంతులోకి వంపుకున్నాడు. మత్తైన నవ్వుతో అతని పక్కకి ఛైర్ లాక్కుంది. కొద్దిసేపటికి కేజువల్ గా కాస్త రిలాక్స్డ్ గా జరిగింది. ఆ జరగడంలో ఆమె పాదం అతని కాలిని తాకింది. ఆమె వెనక్కి తీసుకునే ప్రయత్నం ఏమీ చేయలేదు. అప్రయత్నంగా తన కాలు వెనక్కి తీసుకుంటూ ఆమె వైపు చూశాడు. ఆమె కళ్ళలో సన్నటి నవ్వుతో కూడిన ఒకలాంటి ఇన్విటేషన్.... ఇలాంటి పార్టీలలో అలాంటి గెస్చర్స్ చాలా సాధారణంగా జరిగిపోతాయి. రాక ఒకరితో ఐతే, రాత్రి మరొకరితో.. సర్వసామాన్యం. అటువంటి ఇన్విటేషన్స్ అతనికి కొత్త కాదు.

కొన్ని యాక్సెప్ట్ చేసిన రోజులూ వున్నాయి. కానీ చాలావరకూ అవుట్ రైట్ పట్టించుకోని సందర్భాలే వున్నాయి. ఈ వన్ నైట్ స్టాండ్స్ మీద అతనికి పెద్దగా ఒపీనియన్ లేదు. కేవలం అప్పుడప్పుడు తనని తాను రిలాక్స్ చేసుకోవడానికీ, ఆ విషయంలో తన ఫిట్నెస్ పరీక్షించుకోవడానికి తప్ప ఇలాంటి వ్యవహారాలపట్ల అతని ఇంట్రెస్ట్ తక్కువే. మనసులేని ఈ విషయాల్లో పడి వాల్యూబుల్ టైం వేస్ట్ చేయడం అతడి లీస్ట్ ప్రిఫరెన్స్. కానీ ఇప్పుడతని ఆలోచన వేరుగా ఉంది.

హఠాత్తుగా ఫ్లాషైందతని మెదడులో. వేరే స్త్రీ సాంగత్యం, అదీ, జయంతిలాంటి అందమైన స్త్రీ తో అనుభవం మనోజ్ఞ పట్ల తనకున్న అట్రాక్షన్ తీవ్రత ని తగ్గిస్తుందేమో. ఆ ఊహ రాగానే భరద్వాజ మనసు తేలికైంది. అయ్యుండచ్చు. మాళవిక తర్వాత నిజంగానే తను లాస్ట్ మూడేళ్ళనుండీ చాలా బిజీగా ఉంటున్నాడు. ఏ(ఈ)విధమైన ఎంటర్టైన్మెంట్ కీ స్పేస్ లేకుండా. బహుశా మనూ నుండి తాను దూరం కాలేకపోవడానికి ఇదీ ఒక రీజన్ ఏమో. ఇక మనోజ్ఞ.. తాను వేరే స్త్రీతో రాత్రి గడిపానని తెలిసినా ప్రేమిస్తుందా.. ఏ అమ్మాయికైనా అది సాధ్యమా..!

అతని పెదాలమీద పల్చటి నవ్వు వెలిసింది.

"సో.. చెప్పండి.. మీరెక్కడి నుండి వచ్చారూ?"ఆమెతో సంభాషణ ఆరంభించాడు.

"బెంగుళూర్ నుండీ, అక్కడ నా రెస్టారెంట్ కి మీరోసారి వచ్చారు కూడా... అఫ్కోర్స్ మీ పార్టీ మీటింగ్ కే అనుకోండి.." ఆగి "...మాళవిక నాకు బాగా తెలుసు.." అంది నర్మగర్భంగా.

నవ్వాడతను.

"సో.. ఏమిటిప్పుడు మీ ప్రోగ్రామ్..? " తియ్యగా అడిగిందామె.

"ప్రస్తుతానికేమీ లేదు. రావు గారు వదిలేస్తే వెళ్ళిపోవడమే.." నవ్వాడు.

"నాకూ వెళ్ళాలనే వుంది... వెళ్దామా...?" డ్రింక్ గ్లాస్ పక్కన పెడుతూ అదోలా నవ్వింది. ఆ నవ్వుకే చాలామంది నాశనం అయిపోయుంటారు. అంత రెచ్చగొట్టేలా ఉందది.

తలెత్తి చూశాడు. "అప్పుడేనా..?" అని అమాయకంగా అడిగే మనోజ్ఞ మొహం గుర్తొచ్చింది. ఆమె ఆలోచనలని పక్కకి నెట్టేస్తూ వెంటనే లేచాడు. "దెన్ లెట్స్ గో.." అంటూ.

జయంతితో పాటూ బయటకి నడిచిన భరద్వాజని చాలా కళ్ళు అసూయగా చూశాయి.

"చాలా బాగుంది మీ గెస్ట్ హౌస్..." చెప్పిందామె.

"పర్ణశాల.. ఐ కాల్ ఇట్ దట్ వే... యూ ఆర్ మై గెస్ట్ టుడే. ఇది మా గెస్ట్ రూం..." ఆహ్వానించాడు. మనోజ్ఞనైతే తీసికెళ్ళాడు గానీ తన ప్రైవేట్ ఛాంబర్ వరకూ వచ్చిన ఆడవాళ్ళెవరూ లేరిప్పటివరకూ.

"వాడ్డూయూ లైక్ టూ హావ్..?" బార్ కాబినెట్ వైపు నడుస్తూ అడిగాడు. మత్తుగా నవ్వి అతనికి దగ్గరగా వచ్చి హత్తుకుంటూ "యూ..." అంది. ఇబ్బందిగా ఆమెని విడిపించుకున్నాడు. ఆమె నవ్వుతూ వెళ్ళి బెడ్ మీద వాలింది.

పెగ్ ఫిక్స్ చేసి తీసుకెళ్ళి ఆమెకో గ్లాస్ అందించాడు. దాన్ని పక్కనపెడుతూ అతన్ని తన మీదకు లాక్కుంది, అతనూ అభ్యంతరపెట్టలేదు. ఆమెతో పాటు బెడ్ మీద వాలాడు.

"డోన్ట్ వేస్ట్ టైం జే.కే...! మీరు అస్సలు వేస్ట్ చేయరని విన్నాను.." అంటూ అతనికి తన పెదవులందించబోయింది. అప్రయత్నంగా ముఖం తిప్పుకున్నాడు. ఒక్కసారి ఆశ్చర్యంగా చూసి అదేమీ పట్టించుకోకుండా ఇంకాస్త చొరవ తీసుకుని ముందుకెళ్ళింది. ఆమెని విడిపించుకుని ఒక్కవుదుట్న మంచం దిగాడు "...అయాం.. సారీ.. ఐ మీన్... ఐ.. డోన్ట్ వాన్ట్... ఐ... జస్ట్... కా... కాన్ట్...." విసురుగా వెళ్ళి సోఫాలో కూలబడ్డాడు. దెబ్బతిన్నట్టు చూసిందామె. రెండు నిమిషాలు అతన్ని పరిశీలనగా చూసి, నెమ్మదిగా బట్టలు సరి చేసుకుంది. లేచి డ్రింక్ గ్లాసులు చేతిలోకి తీసుకుని వచ్చి అతనికో గ్లాసందించింది. మౌనంగా తీసుకున్నాడు. అతని ముందున్న సోఫాలో కూర్చుంటూ అడిగింది, "ఆమె ఎవరో తెలుసుకోవచ్చా జే.కే.సర్..?". అతనేం మాట్లాడలేదు. నిశ్శబ్దంగా గ్లాస్ ఖాళీ చేశాడు.

"ఆమె.. ఇక్కడికి ఎప్పుడైనా వచ్చిందా? "కుతూహలంగా అడిగింది.

తలూపాడు. "అంటే ఈ రూమ్ లో ఆమెతో గడిపిన...." సందిగ్ధంగా ఏదో అడగబోయింది.

"నో.. నెవర్... అలాంటిదేమీలేదు మా మధ్య.. తను.. ఐ మీన్.. ఇక్కడకి... ఈ రూమ్ కి రాలేదు. షీ హాజ్ బీన్ టూ మై ప్రైవేట్ ఛాంబర్. దట్ టూ కేవలం కలవడానికి మాత్రమే... అంతే.. షీ..ఈజ్..నాట్.."ఆగిపోయాడు.

చిన్నగా నవ్విందామె. "నేనలా అనుకోవట్లేదు కూడా.. షీ మస్ట్ బీ వెరీ స్పెషల్... కదూ..?"

అతని కళ్ళలో నైరాశ్యం పోయి చిన్న మెరుపు కనిపించిందామాటకి. అది జయంతి దృష్టిని దాటిపోలేదు.

"మరి మీ గుండె తలుపులు తట్టి మీ ప్రైవేట్ ఛాంబర్ లోకి ప్రవేశించిన స్త్రీని మీ జీవితం లోకి ఆహ్వానించడానికి ఏమిటాలస్యం మిస్టర్ జే.కే.?"ప్రశ్నించింది.

అతను మౌనంగా తన గ్లాస్ వంక చూస్తున్నాడు.

"చాలామంది మగాళ్ళని చూశాను జే.కే. ... కానీ, మీలాంటి వాళ్ళు తక్కువ. చాలా చాలా రేర్.. " మునివేళ్ళతో ముంగురులని చెవుల వెనుకకి సుతారంగా నెడుతూ చెప్పింది.

"అంత గొప్పవాడ్నేమీ కాదు. మాళవిక తెలుసంటున్నారు.. ఆమె ఏమీ చెప్పలేదా..?"లేచి మరో పెగ్ డ్రింక్ ఫిక్స్ చేస్తూ అడిగాడు.

"మాళవిక ద్వారా నాకు తెలిసిన జే.కే., ఇక్కడున్న జే.కే. ఒకరే అని నాకనిపించడంలేదు. ఏమయ్యింది సర్. ఆమె మ్యారీడా.. పిల్లలున్నారా.. అందుకే మీరు ఒకటవలేకపోయారా..? "కాస్త కుతూహలం వినిపించిందామె గొంతులో.

జవాబు చెప్పకుండా గ్లాసందించాడామెకి.

"హోప్ అయాం నాట్ ఇంట్రూడింగ్ ఇన్ టూ యువర్ పర్సనల్ ఇష్యూస్. జస్ట్ క్యూరియసిటీ కొద్దీ అడుగుతున్నాను. జే.కే.లాంటి వారినే కదిలించిన లేడీ గురించి తెలుసుకోవాలనివుండడం సహజం కదా. అఫ్కోర్స్ నాలాంటి వాళ్ళకి పర్సనల్ విషయాలెవరూ చెప్పరనుకోండి.." తేలిగ్గా నవ్వుతూ అంది.

చప్పున ఆమె వైపు చూసి, "పెళ్ళైతే కాలేదు.." క్లుప్తంగా చెప్పాడు.

"ఓహ్... అయాంసారీ.. అంటే ఆమె వేరెవర్నైనా...?" జాలిగా అంది.

"ఛ.. అదేం లేదు. నేనంటే ప్రాణం పెడుతుంది.. " ఉలిక్కిపడి చెప్పాడు.

అయోమయంగా చూసి, "మరింకేం ప్రాబ్లెమ్. ఇంట్లో వాళ్ళా.. జే.కే.సర్ తలుచుకుంటే అదో పెద్ద అడ్డంకే కాదు కదా.." అంది.

విసుగ్గా చూశాడు, "మరీ పిచ్చిగా మాట్లాడకండి జయంతీ, ఐ థాట్ మీరు కొంచెం మెచ్యూర్డ్ గా ఆలోచిస్తారని.. "

"అసలు విషయం తెలిస్తే కదా మెచ్యూర్డ్ గానో, వేరేగానో ఆలోచించడానికి.. "చురుగ్గా అందామె.

"తను చిన్నపిల్ల. ..ఐ మీన్.. చిన్నది.. అదీ.. నాకంటే ఇరవై రెండేళ్ళు..." చెప్పాడు.

తెల్లబోయి చూసిందామె. "వ్వాట్.." అంది అప్రయత్నంగా., ఒక్కక్షణం తర్వాత పగలబడి నవ్వసాగింది. "ఏమన్నారూ.. చిన్నపిల్లా...", చేతిలో గ్లాస్ తొణికిపోతుంటే దాన్ని పక్కకి పెట్టి మరీ పడీ, పడీ నవ్వసాగింది.

భరద్వాజ ముఖంలో రంగులు మారాయి. విసురుగా లేచాడు. ఆమె చెంప పగలగొట్టాలన్న కోపాన్ని దిగమింగుతూ, "ఇక మీరు వెళ్ళచ్చు.. మీ నవ్వడం పూర్తైతే.." కటువుగా చెప్పాడు.

"సారీ జే.కే..." అతి కష్టం మీద నవ్వాపుకుంటూ చెప్పింది. "...చాలా చిన్న విషయం అది అని అనిపించింది. ఎంతమంది సినిమావాళ్ళూ, పొలిటీషియన్స్, బిజినెస్ పీపుల్ ఎందరు చేసుకోవట్లేదలా. ఐనా ఆమె 22 ఏళ్ళు చిన్నదంటే ఓ ఇరవై ఏళ్ళుండదూ.. సో.. మీకంటే చిన్నదేమో గానీ, మరీ చిన్నపిల్లైతే కాదుగా, అదో పెద్ద రీజన్ లా మీరు చెప్పేసరికి నవ్వాపుకోలేకపోయాను.. అయాం.. సారీ.."

"రీజన్ అనేది ఓ దృక్పథం మాత్రమే జయంతీ. ఎవరి వెర్షన్ వాళ్ళది. వేర్వేరు కులాల్లో పుట్టి, పెళ్ళి చేసుకోలేక, దగ్గర కాలేక ప్రాణాలు తీసుకున్నవాళ్ళెందరో. వాళ్ళని చూసి మనం నవ్వుకోవచ్చు. కానీ వాళ్ళ కారణాలు వాళ్ళకుంటాయిగా.." రోషంగా అన్నాడు.

జాలిగా చూసింది. "ఈరోజుల్లో అన్నీ కలుషితం అయిపోతున్నాయి మిస్టర్ జే.కే. ఈ మెటీరియలిస్టిక్ ప్రపంచంలో, రవ్వంత ఆప్యాయత, అణువంత ప్రేమ కూడా అపురూపమైపోతున్నాయి. వాటికోసం అలమటించే వారెందరో. అనవసరమైన అనుమానాలతో మీ మనసుని కష్టపెట్టుకోకండి. ఆమెనీ బాధించకండి. స్వచ్ఛమైన ప్రేమ ఓ వరం..." నెమ్మదిగా చెప్పింది.

"తెలుసు జయంతీ. దానితో పాటూ నాకు నా బాధ్యతలూ తెలుసు. అనుకోగానే అన్నీ మరిచిపోయి ఆమె ప్రేమ కోసం వెళ్ళిపోవడానికి నేనేమీ సినిమాల్లో హీరోనీ కాదు, కాలేజ్ కుర్రాణ్ణి అంతకంటే కాదు.." అన్నాడు.

"అన్ని తెలిసిన వారు మరి నాతో ఎందుకు గడపలేకపోయారు..?"సూటిగా అడిగింది.

".....అది వేరు.. ఇది... ఇది వేరూ.. అసలూ..." ఆగిపోయాడు.

చిన్నగా నవ్వి తన బ్యాగ్ తీసుకుని లేచి నిలబడింది. "ఏదీ వేరు కాదు జే.కే గారూ... అర్థంలేని సిద్ధాంతాలతో ఆత్మవంచన చేసుకోకండి.. ఉంటాను..."

నిశ్శబ్దంగా ఆమెననుసరించాడు. కార్ డోర్ వేస్తూ చెప్పాడు, "థ్యాంక్స్ ఫర్ ద టాక్. అండ్ సారీ టూ డిసప్పాయింట్ యూ.."

తేలిగ్గా నవ్వేసింది, "ఆ అమ్మాయిని కలిస్తే తప్పక చెప్తాను తానెంత లక్కీయో.. మిస్టర్ జే.కే...."

"థ్యాంక్స్.." కారు కదిలింది.

"వెళ్దామా.. చాలా చలి చంపుతోందీరోజు. వెంటనే వేడిగా ఏదైనా పడాలి." తొందరపెట్టింది.

"ఇంకొద్దిసేపు కూర్చుందాం మనోజ్ఞా..." అలసటగా అన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా చూసింది. సాధారణంగా తనలసిపోతుంది గానీ అతనెప్పుడూ ఆగడంత తొందరగా.

"భరద్వాజా.. ఏమైందీ.. అలా వున్నారూ.. ?"

"ఎలా వున్నానూ.." అన్యమస్కంగా అడిగాడతను.

"డల్ గా, ఖోయా.. ఖోయా టైప్ లో... రాత్రి పార్టీలో లేటయిందా..?"అడిగింది.

"ఊహు.. త్వరగానే వచ్చేశామే.." సాలోచనగా అన్నాడు. రాత్రి మొత్తం మనోజ్ఞే తన ఆలోచనలని ఆక్రమించుకుని నిద్దరోనీయలేదని ఎలా చెప్తాడు.

"ఔనా.. మరి నాకు ఫోనెందుకు చెయ్యలేదు.. త్వరగా వస్తే చేస్తానన్నారుగా..?"దబాయింపుగా అడిగింది. చనువుతో ఆమె తీసుకునే అధికారమూ అందమే.

"వచ్చాను గానీ. ఐ వాజ్ విత్.. విత్.. జయంతీ.. "ఆగాడు. ఆమె వైపోసారి చూసి "...హోల్ నైట్..." అన్నాడు నెమ్మదిగా.

"ఔనా.. అందుకే అంత అలిసిపోయినట్టున్నారు. మరి రెస్ట్ తీసుకోవల్సింది. ఎందుకొచ్చారు వాక్ కి?"కాజువల్ గా అడిగింది.

అయోమయంగా చూశాడు. తన ఆర్కిటెక్ట్ లేడీ అంటేనే ఫీలైన అమ్మాయి ఇప్పుడు కనీసం జయంతి ఎవరని కూడా అడగదా. తను రాత్రంతా ఆమెతో ఉన్నానన్నా పట్టించుకోదా.. లేక తను అబద్ధం చెప్తున్నాడనుకుంటోందా..!!

"సరిగ్గా విన్నావా.. అసలు అర్థమైందా వాట్ ఐ సెడ్.. " అంటూ అతను చెప్పేలోపే అంది.

"నేనేమన్నా నర్సరీ కిడ్ నా అర్థం కాకపోవడానికి.. " మామూలుగా అంది.

"మరి ఏం అడగవా.. ఆరోజు నిరుపమ గురించి అంత ఫీలైపోయావు. ఇప్పుడు మరి రాత్రంతా కలిసి ఎందుకున్నామనీ, ఏం చేశామనీ.. ఏమీ అడగవా.. లేకపోతే నేనేమన్నా కోస్తున్నాననుకున్నావా.." తన విస్మయాన్ని దాచుకోలేక అడిగేశాడు.

"ఓహ్.... అదా... "తేలిగ్గా నవ్వేసింది. "అప్పుడు మీరు కొత్త కదా. మీ మనసులో ఎవరో వున్నారేమో అని భయపడ్డాను.. అయినా మీరెందుకు కోస్తారు.. అలా ఏం అనుకోవట్లేదు."

"అంటే ఇప్పుడు నేను వేరే వాళ్ళతో నైటంతావున్నా ఓ.కే.నా.. ?"అప్రయత్నంగా అడిగాడు.

"ఉంటే ఏమైంది.. ధారళంగా ఉండండి. ఒక్క నైట్ కాకపోతే పది నైట్స్.."తేలిగ్గా అంది.

విపరీతమైన కోపం వచ్చింది భరద్వాజకు. తాను అలాంటి వాడినని హర్టయి అభిప్రాయం మార్చుకుంటుందని చెప్పాడు. కానీ ఈ పిల్ల కనీసం పట్టించుకోనుకూడా పట్టించుకోవట్లేదు.

"రాత్రి గడపడం అంటే ఏంటో తెలుసా నీకసలు.. జయంతి..? ఎలానో.. ఎవరో.. ఏమిటో తెలుసా...?" రెచ్చగొడుతున్నట్టు గా అన్నాడు.

"నాకెందుకు.." నిర్లక్ష్యంగా అంది.

"అంటే నేను వేరే స్త్రీతో గడిపినా పరవాలేనంత బ్రాడ్ మైండా నీది... అసలు రియాక్టే కావడంలేదు.." కాస్తంత వెటకారంగా అడిగాడు. తాను ఆశించిన రియాక్షన్ ఆమెలో కనపడకపోవడం అతనికో షాక్ లా వుంది.

"సరే.. రియాక్టవుతాను... గడిపారు.. ఏం చేశారు గడిపి..? "సూటిగా అడిగింది.

తడబడ్డాడు. వెంటనే సర్దుకుని, "అంత డైరెక్ట్ గా అడిగితే ఎలా.. అంత రాత్రి అందరూ ఏం చేస్తారో మేమూ అదే చేశాం.. ఏం.. ?" ఆమెనే చూస్తూ అన్నాడు ఒక్కోమాటా వత్తి పలుకుతూ.

"ఐ సీ..." అంటూ తలపరికించి, తటాల్న అతని చేతిని అందుకుని తన తలమీదుంచుకుని "ఇప్పుడు చెప్పండి..." అంది తాపీగా.

ఊహించని పరిణామానికి అదిరిపడి చెయ్యివెనక్కి లాక్కున్నాడు. "ఏంటిది మనూ.. ?"

చిన్నగా నవ్వింది, "ఆగిపోయారేం.. మీ నైట్ స్టోరీ చెప్పరా...?"

"షటప్.. ఏం పనది?"మొహం తిప్పుకున్నాడు కోపంగా.

"సరే సారీ.. ఈ ఒక్కటి చెప్పండి.. కనీసం కిస్ ఐనా చేశారా?.. అదీ లేదా..? "నవ్వుతూనే అడిగింది.

స్టన్నింగ్గా చూశాడు. అప్రయత్నంగా తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

"కానీ... నీకెలా..?" అస్పష్టంగా గొణిగాడు.

"తెలుస్తుంది భరద్వాజా... అదంతే... వెళ్దామా.." లేచింది. మౌనంగా అనుసరించాడు. తానామెతో ఏమాత్రం ఇన్వాల్వ్ కాలేదని మనోజ్ఞ నమ్మడం చాలా గొప్ప తృప్తినిచ్చిందతనికి. మనసంతా ఒకవిధమైన ప్రశాంతతతో నిండిపోయింది. కాసేపు తనతో తాను ఒంటరిగా గడపాలనిపించింది.

"వెళ్తాను మనూ.. తర్వాత.. ఐ... ఐవాంట్ టూ బీ ఎలోన్ ఫర్ సమ్ టైమ్.. కాఫీ నువ్వు తాగెయ్.. సారీ.." కాఫీ షాప్ కేసి దారితీస్తున్న మనోజ్ఞకి చెప్పాడు. అతని వైపు చూసి అర్థం చేసుకున్నట్టుగా తలూపింది.

మెల్లగా అక్కడ్నుంచి కదిలాడు. నాలుగడుగులువేశాకా వినిపించిందామె గొంతు.

"భరద్వాజా..? " అంటూ. ఆగి వెనక్కి చూశాడు.

"థ్యాంక్స్... "మనస్ఫూర్తిగా చెప్పింది దూరం నుంచే. తలూపాడు. ఎందుకని అడగలేదతను. అతని మనసుకి తెలిసిందదెప్పుడో.

ఈ ప్రపంచం లో మనం ఎవరో తెలిసినవాళ్ళు చాలామందేవుంటారు.. కానీ మనమేమిటో తెలిసినవాళ్ళు కనీసం ఒకరైనా వుండడం మాత్రం చాలా గొప్ప అదృష్టం..

"మన్మధుడే బ్రహ్మను పూని సృష్టించాడేమో గానీ... యాభైకేజీల బంగారాన్నీ, ఐదున్నర అడుగుల మందారాన్నీ..."

రేడియోలో పాట గాలిలో తేలుతూ మంద్రంగా వినిపిస్తోంది.

మౌనంగా ఫైలేదో చూస్తున్న భరద్వాజ పెదాల మీద సన్నటి నవ్వు మెరిసి మాయమైంది.

"హలో సర్... ఎక్కడున్నారు మీరు.. ?"అతని కళ్ళముందు చెయ్యూపుతూ అడిగింది మనోజ్ఞ.

"ఎక్కడాలేను మిస్. ఏంటి చెప్పు..?" అంతే హుషారుగా అన్నాడు.

"ఊహు.. మీరేదో ఆలోచించారు. అది నాకు తెలిసిపోయింది. అదేంటో మీరిప్పుడు నాకు చెబుతున్నారు.." ఆమె కళ్ళలో అల్లరి దాగట్లేదు.

"ఆహా.. తెలిసిపోయిందన్నావుగా.. మరింకేం.. ఇక చెప్పడం దేనికి? ఐనా నేనేం ఆలోచించానో నీకెలా తెలుస్తుందో.. ?"వెక్కిరింతగా అడిగాడు.

కుర్చీలోంచి కొంచెం ముందుకు వంగి సీరియస్ నెస్ నటిస్తూ చెప్పింది, "యూ నో నాకో స్పెషల్ సెన్సింగ్ పవర్ వుంది తెలుసా. మీరేమన్నా అనుకుంటే అది నాకు వెంటనే ఒక వేవ్ లాగా వ్యాపించీ... "

"వ్వాట్.. వ్యాపించా.. అదేమన్నా డిసీజా.. ?"నవ్వాపుకుంటూ అడిగాడు.

చిన్నగా తలకొట్టుకుని బాధ నటిస్తూ అంది, " ఈ డాక్టర్ బుద్ధెక్కడికి పోతుంది చెప్పండి. అదే వ్యా.. ఐ మీన్ టూ సే ట్రావెల్ చేసీ.. తెలుగులో కాస్త వీక్.. "

"ప్రయాణించి తల్లీ, కాస్త కాదు కిలోల లెక్కన వీక్ అంటారు. నా దగ్గర ట్యూషన్ చెప్పించుకోరాదూ..? "

"ఓ.కే. ఓ.కే. మీరు నన్నూ డీవియేట్ చేసేస్తున్నారు.. ఇలా ఐతే నే చెప్పను పొండి.." కోపం నటిస్తూ అంది.

"సరే. సరే. అస్సలు డీవియేట్ చేయను. చెప్పు వింటాను." ఫైల్ పక్కన పెట్టి బుద్ధిమంతుడిలా చేతులు కట్టుకుంటూ అన్నాడు.

"ఓకే. దెన్.. దట్స్ లైక్ ఏ గుడ్ బోయ్.." అంటూ లేచొచ్చి అతని పక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చుంది. చూపుడువేలు అతని నుదుటి పై ఆనించి, "ఇక్కడ మీరేమన్నా అనుకోగానే మీ కళ్ళలో చిన్న కదలిక వస్తుంది.." అంటూ వేళ్ళకొసలతో అతని కళ్ళని మూసింది. దాంతో భరద్వాజ అప్రయత్నంగా నిటారయ్యాడు. నెమ్మదిగా వేళ్ళతో అతని ముక్కుకొసని పట్టుకుని, "ఇక్కడ శ్వాస స్పీడ్ అప్ అయిపోతుంది.." అంటూ ఆమె వేళ్ళు మెల్లగా అతని పెదవుల మీదకి జారాయి. ఏదో అనబోయాడు. పెదవులు కదిలాయి గానీ, మాట బయటికి రాలేదు. గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం తెలుస్తోంది. అదేమీ పట్టనట్టు ఆమె కొనసాగించింది, "మీ లిప్స్ లైట్ గా వణుకుతాయి.. అండ్.." అతని కంఠం మీద మునివేళ్ళతో మీటినట్టుగా స్పృశిస్తూ, "ఇక్కడ మాటలాగిపోతాయి.."ఆమె వేలి కొసలు నెమ్మదిగా అతని ఛాతీ మీద ఆగాయి. మెల్లగా మొత్తం అరచేతిని అతని ఎదకానించి వణికే గొంతుతో అంది, "ఇక్కడ్నుంచీ మీ మనసు నా మనసుకి వేవ్స్ పంపిస్తుంది,సరిగ్గా ఇప్పట్లానే, నేను చెప్పనా ఇప్పుడు మీరు ఏం అనుకుంటున్నారో..?" పల్చటి కుర్తా మీదనుంచీ ఆమె స్పర్శ మతి చెదరగొడుతుంటే తనని తాను నిగ్రహించుకుంటూ, "చెప్పు.." అన్నాడు అతి కష్టం మీద. మెల్లగా కళ్ళెత్తి అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూసింది. అందుకోవడానికి చేయి కూడా సాచక్కర్లేనంత దగ్గరగా వుందామె మొహం. ఆమె కళ్ళలో ఇష్టం స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. "చెప్పమంటారా భరద్వాజా..", ఆమె స్వరంలో లీలగా తెలుస్తున్న మార్పు. ఆమెవంక ఒకసారి తదేకంగా చూశాడు. ఆమె లో ఇష్టాన్ని మించినదేదో కనిపిస్తోంది మోహమో, మాయో.....

చప్పున కళ్ళు తిప్పుకున్నాడు. ఆమె చేతిని తన మీదనుండి తీసేస్తూ, "ఏంటిది మనోజ్ఞా.. చిన్నపిల్లలాగా.." మందలింపుగా అంటూ లేవబోయాడు. చటుక్కున అతని చేతిని పట్టుకుని ఆపుతూ, "...ఊహు.. చిన్నపిల్లల్లా కాదు భరద్వాజా.... మీకూ తెలుస్తుంది. కావాలంటే మీరూ వినండి నా మనసేం కోరుకుంటోందో.." అంటూ అతను రియక్టయ్యేలోపు తటాల్న అతని చేతిని తన గుండెకానించుకుంది. ఆమె చర్యకీ, ఆ మెత్తటి స్పర్శకీ ఒక్కసారి వివశుడై వెంటనే తమాయించుకున్నాడు., అంతలోనే షాక్ తగిలినట్టు చెయ్యి వెనక్కి లాక్కుని విసురుగా లేచాడు.

"మనోజ్ఞా.. వాటీజ్ దిస్..?" కోపంగా అరుస్తూ ఆమె వైపు చూశాడు. అలాగే కూర్చుని తన విశాలమైన కళ్ళని మరింత విప్పార్చుకుని తననే చూస్తున్న ఆమెని ఏమనాలో అర్థంకాక ఆగిపోయాడు.

"ఏమైంది భరద్వాజా..?"అల్లరిగా అడిగింది అతని ఇబ్బంది గ్రహించి.

ఇక ఏమంటాడు? ఏమడుగుతాడు? ఏమీ అనలేక ఆమెకేసి చూసి, "ఏంటిదంతా మనోజ్ఞా... అలా..?" తడబడ్డాడు.

"సెన్సింగ్ పవర్ భరద్వాజా.." కొంటెగా అంది.

"నో మనూ..", తప్పదామెని ఆపడం. ఇలాగే శృతిమించితే ఏదో ఓరోజు మనసు వశం తప్పడం ఖాయం. "చూడూ.. ఇదంతా ఏం వద్దని.. ఏం వద్దనుకున్నాం కదా.. వద్దు మనోజ్ఞా నేను చెప్పేది.. జస్ట్.. ఫ్రెండ్స్ లా వుందామని... అనుకున్నాం కదా.. మరి ఇప్పుడు.." చప్పున లేచి ఇంకేదో అనబోతున్న అతని నోటికి తన చేయి అడ్డు పెట్టింది.

"వద్దనే నేనూ అనుకున్నాను భరద్వాజా.. మీరు అడిగినట్టే చాలా మామూలుగా ఈ కొద్ది రోజులు గడిపి, ఫ్రెండ్లీగా విడిపోదామనుకున్నా.. కానీ.. కానీ... నేను మీమాట వినాలనుకున్నా, నా మనసు నా మాట వినడంలేదు. నేనేం చెయ్యను? మీ కళ్ళు చెప్తున్నాయి నాకు – నేనంటే మీకు చాలా ఇష్టమని. మీ ప్రతీ గెస్చర్ లో తెలుస్తోంది నాకు.. మీరొప్పుకోరు. కానీ.. ఐ వాంట్ టు బీ లవ్డ్ బై యూ భరద్.. ఐ వాంట్ టు.. ఐ.. ఐ వాంట్ టూ మేక్ లవ్ టూ యూ... వాన్టు బీ విత్ యూ.. ఇంకా... మీకు.. మీకు చాలా దగ్గరగా ఉండాలనిపిస్తోంది. మిమ్మల్ని తాకాలనీ, మీతో..." ఆగిపోయింది. ఆమె కళ్ళలోంచి నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

"..ఇది.. ఇది.. లస్ట్ కాదు, ఇన్ఫాట్యుయేషన్ అంతకన్నాకాదు. మీకు తెలుసు భరద్వాజా.. మీకు తెలుసు.. ఎందుకంటే నా మనసు చెప్తోంది. మీరూ ఇదే బాధననుభవిస్తున్నారు. ఐ నో దట్... ఐ నో ఇట్.." అంటూ ఏడుస్తూ లేచి ఒక్కపరుగున అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయింది.

ఒంట్లో శక్తి మొత్తం ఎవరో వూదేసినట్టు అలాగే నిస్తేజంగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. చేతుల్తో మొహాన్ని వత్తుకున్నాడు.

షీ న్యూ ఇట్.. తను దాచాలనుకున్నాడు. నటించాలనుకున్నాడు. ఈ బాధని తనే మోయలేకున్నాడు. పాపమా పిల్ల వయసెంతనీ ఇదంతా తట్టుకోవడానికి... '

'..నీ కన్నీళ్ళకి నేనేం జవాబివ్వను.. ఓ మై ఏంజిల్.. నీ దృష్టిలో నేనో మూర్ఖుణ్ణా... ఎంతో ఇష్టంగా నువ్వందించే ప్రేమామృతభాండాన్ని కాదనుకుంటున్న పిచ్చివాడినా.. నా ప్రాణం నువ్వని పైకి ఒప్పుకోలేని అహంభావినా.. నీ ప్రేమని పట్టించుకోని స్వార్థపరుణ్ణా.. ఎవరిని... నేనెవరిని...???

అవును.. నాది స్వార్థమే.. నేనెంతగానో ప్రేమించే నీ జీవితం బాగుండాలన్న స్వార్థం..

నా ప్రేమ ని నీ ముందు ఆవిష్కరిస్తే నువ్వు మైమరిచిపోతావు. అందర్నీ కాదని నా కోసం వచ్చేస్తావు.. నీకు నేనెంత కావాలో నాకు తెలుసు మనూ.....

కానీ అంతగా ప్రేమించే నీకు నేనేమివ్వగలను.. నీకో అందమైన జీవితాన్నివ్వలేను. ఒక చక్కటి యువకుడి నీడలో ప్రశాంతంగా మొదలవ్వాల్సిన నీ జీవితప్రయాణాన్ని రాక్షసుడిలా కబళించలేను. నిన్ను వదులుకోనూలేను. కాదు.. జీవితాంతం నీకే కష్టమూ రాకూడదు. అది నావల్ల అసలే కాకూడదు.

పిచ్చిపిల్లా.. నేను దొరకలేదనే ఈ బాధ కొన్నాళ్ళే.. కానీ నువ్వు కోరింది జరిగితే కొద్దిరోజుల సంతోషం తర్వాత జీవితమంతా చీకటే. మరి నేను ప్రేమించే నీకు.. నాకు పునర్జన్మనిచ్చిన నీకు నేనెలా అంత బాధనివ్వను మనోజ్ఞా..ఎలా...?

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments